

Előfizetési díj:
 Postán vagy Pécselt hához küldve:
 egész évre 5 ft., félre 2 ft 50 kr.
 negyed évre 1 ft 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Széchenyi-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
 Egy öt hasznos példát sor egyszeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szerre 4 kr. üzemelő. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bélyegdíj üze-
 tendő. A nyitólár 1 példát 10 kr.
 A hirdetési díj előre üzemelő.

Szerkesztői iroda:
 Ferencziek utcaja 44. sz. I. emelet.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városláz épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
 Böhm C. F. ügynöki irodájában.
 Ferencziek templomának átellenében.

A proletárok.

A mint azt évekket előbb megjósoltuk, a rossz kormányzat és általa dédelgetett körmönfont uszora által minden vagyonból kifosztott és proletárrá tett, a fővárosi lapos eszű újságírók által „toprongyos csövesek”-nek nevezett proletárság megkezdte az előjártékát ama harcra, mely egyelőre ugyancsak a főbb újságírók ellen van irányozva, de később okvetlen általában a vagyon birtokosai ellen is fog fordulni.

A hol, mint nálunk egy-egy járásnak szípolva képes 10—15 falu népességének felét-harmadát rabszolgájává tenni, kik arra vannak kárhoztatva, hogy saját telkeiken buzát, saját szőlőkben bort termeljenek az uszorás részére, maguknak alig maradványt nyerve, hogy éhen ne haljanak, a kik meguntván ezen rabszolgai tengődést, elárvereztetni engedték őszi birtokukat és beszegődtek városokba napszámos népek, — azok, kik az uszora által befontatván, hamis tanuvalomások, hamis eskük, vagy éppen a bíróság részrehajlása következtében lettek gaz uton mindentől kivétel nélkül, akik a hirhadt bagatell-eljárás következtében mai nap is kapnak fellebbezhetlen ítéleteket, miknek alapindoka a bíróság akarata, ez az alapján jó, de rossz befolyások, nem keresztények által szított vallástalanság és erkölestelenség által az állatnál aljabb fokra leüllyesztett népség ijesztő mérvben szaporodik.

Szaporodik pedig annak dacára, hogy ugyanazok, kik megteremtették, gondoskodnak elpusztításukról is, a vitriolos pálinkamerékekbe keveredett szegény proletár nem huzza sokáig életét és rendszeren közkölségen lesz eltakarítva.

A hatvanas évek előtt nem volt eset arra, legalább megyénkben soha sem tapasztalhattuk, hogy az itteni községekbe telepített svábok, németek közül egy is tönkre ment volna. — Ellenkezőleg rendszerint volt az, hogy

az ősi gazdaságot egy gyermek vette át, s a megtakarított vagyonból lettek befizetve a többiek, pedig tudni való, hogy ezen faj meglehetősen szapor.

Az ősi gazdaságból kifosztott németek igyekeztek a restebb, pazarlóbb horvát, sokacz, rácz, sőt a hol lehetett a magyar gazdákat is kiszorítani helyükből, a németiség rohanva tért hódított magának, s közelben volt az idő, hogy megyénkben a horvát és rácz elemet egészen kiszorítja a birtokból.

A német azonban csak tisztességes vétel útján sajátította el magának a volt paraszt birtokot és ez a birtoknak értékét, árát fenntartotta s növelte, mióta azonban az uszorások faja vette kezébe az akciókat nagyban, vége szakadt a német szerzeményeknek, de azt sem bírja megtartani a mit addig megtakarított.

Pedig most fél és negyed áron szereshetné meg a takarékos németiség a többi volt jobbágyi birtokot, úgy de most már a németnek sincs pénze, de van adóssága, mely uszorás kamatokat nyel, most már egész telkes német parasztgazdaságok is kótyavetye alá jönnek és megveszi potom-áron az uszorás, ki fogad reá fehére rabszolgát, mert a földműveléshez semmi kedve, se hajlandósága.

Ennek a rabszolgának meg kell tagadnia Istenét, templomba vasárnap s ünnepen sem mehet, mert dolgoznia kell urának, a vérszipolyoknak, ki egész szemtelenséggel szítja és káromolja előtte Istenét és szentjeit, úti veri fiait és meggyalázza leányait!

Igazságot pedig a szegény rabszolgája hiába keres.

Temérdeken ezek közül, a ki csak szerető teheti, bemenekülnek a városokba, a hol előbb és jobban megfizetett munkára találhatnak. Nehány év óta városunkban hemzseg a birtokból kiiliczált falusi németiség, mely most itt zsellérségben napszám-munkából él, pedig ezelőtt alig volt egy pár német ajku napszámos a városban.

A tönkre ment magyar, horvát és

rácztöbbször beáll a pusztákba cselédek s miután túlsokan vannak átmennek Slavóniába, hol a cselédség általában ilyen elemből áll.

Már hogy azután az ily szegény, lehet, hogy saját hibájából is, de leginkább az uszora befontása, csalás és vesztegetés útján mindenből kifosztott proletár valaha elfelejtse kifosztója és segédtségi irányában táplált gyűlöletet, azt képzelné is dőreség volna, a gyűlölet parázsa a hamu alatt lappang és vár a kitörésre.

Ez a szabadelvűnek csúfolt hipokriszusa, az uszora, a csalás, hamisítás, vesztegetés és szípolozás emancipációjának, az álkeresztény humanizmusnak, a pártigazságszolgáltatás és közigazgatás eredménye, ez szüli azt, hogy már most is a rend fenntartása indokából keresztény gyilkolja keresztény társát, míg az uszorás sátn biztonságba helyezi magát, pedig az ő saját szemtelensége, határt nem ismerő gögje, elbizakodottsága, önbíráskodása, sőt mint legközelebb történt, késsel és revolverrel való gyilkos támadása reval fel és fokozza a proletárság bosszúvágyát.

És most is azt látjuk, hogy hatóságaink, bíróságaink kegyetlenül üldözik a zavargó proletárt, de a zavargást előidézőket, a bosszura ingerelőket, bármit kövessenek is el, még le sem tartóztatják, annál kevésbé büntetik — mert övék a hatalom

A kormány emberei pedig igaztalanul tulajdonítják a zavargásokat! — Az ám a legnagyobb igaztatókat kijelölték fennebb, és azokhoz legközelebb állanak éppen azok, kik a baj okát másra akarják hárítani.

A horvát zavargások érdekében Bécsben a királyi elnökléte alatt tartott miniszteri tanácskozmányokból folyt határozatok eredményeképp legelsőben nyilvánult a bán lekötésének, melyet a király elfogadott azzal, hogy hivatalát utódlának kinevezéséig folytassa. A mint irják elhatározza lett, hogy a magyar-horvát feliratu nagy ezimerek újra kifüggesztesse, hogy a megsértett Magyarország

elégítelt nyerjen, mindazonáltal a kérdés a közös országgyűlésen törvényileg oldásának meg s pedig akképp, hogy a horvát kívánalmaknak elégtétessék; Magyarország tehát küllátszatra kapna elégtételt, míg érdemben ismét a horvát követelménynek elégtételt. — A horvátoknak azonban ez sem tetszik s noha a bán lekötésének elfogadására az értelemiség megdöbbsent, sőt még a Starcevic-féle ellenzék is más hurokat kezdett pengetni, Pejacsevics bán még is aug. 28-ról ismételve sürgönyöz a magyar kormányhoz, hogy alkotmányos uton lehetetlen a magyar feliratu czimtablakát helyekre visszatenni, a zágrábi közszétanács határozottan visszautasította közreműködését. — Herveics kormány-biztos hajlandó ugyan a bán parancsát végrehajtani, de ez esetben kénytelen lenne Zágrábról elköltözni. — Miháloviics bírnok táviratilag kérte a miniszterelnököt, hogy az országgyűlés határozatát függesse fel a minisztertanács határozatának végrehajtását. A miniszterelnök válasza, mint hírlík, — szigorúan megköveteli a minisztertanács határozatának végrehajtását. — E közben a czimtablak ostromló folytatták munkájukat a vidéken Károlyvárosban, Ujgradskán sőt Vukovárt is. Bisztriczán a czimtablak leszállgatás ügylátszik csak mellékes dolog volt, mert a dühös tömeg a polgármestert és jegyzőt, kiket zsarolás miatt gyűlölték, agyonverték, más verzió szerint a polgármester és egy csendőrsúlyosan megsebesült, négy paraszt megöltet, az egész zagorai kerület forrongásban van, ennek oka azonban nem a czimtablak magyar felirata, hanem a tisztviselők által elsikkasztott 17,000 forintnyi adópénzeknek újabb kegyetlen végrehajtása az adózókön. A jegyzők a néppel azt hitetik el, hogy mindennek a magyar az oka. — A szubiczai polgármester elmenekült, mert élete veszélyben volt, Zlatában fegyveres erővel lojtották el a lazádat. Ujgradskán és Károlyvárosban pedig a visszahírt magyar feliratu tabliákat újra letépték, Sziszeken bemazolták azokat. — A zágrábi képviselői klub elhatározta, hogy szeptember 6-ra kormányparti értekezletet tart s erre a párttagokat meghívta, hogy megállapítsák a kormánypart magatartása ez eseményekkel szemben. Az ellenzék, — noha az ő hírlapja igaztató rá — elhárítja magától a lazádasok és zavargások szítását és az összes pártok összeműködését óhajtja a teendők megállapításában. — A kormánypartiak azt követelik az ellenzékétől, hogy az erőszakoskodásokat nyíltan kárhoztassa.

Külföldi szemle.

A diplomaciai sakkjáték az orosz-francia szövetezésből kifolyó eurpai bonyodalom kifejlésztése dolgában a lefolyt héten sem szünetelt. — A porosz felhívatalos lapnak a francia sajtónak igazgatásai ellen intézett támadását a francia lapok a kellő mértékre visszautasítván a szóharccal egy időre megint szünetre tért, e helyett az elaltatás régi nemét vette elő az orosz ravasság, igen szívélyes (?) találkozás készít elő a czár és a német császár közt, mely a czárnak dániai látogatásából visszatérben egy keleti tengeri német kikötőben jönne létre s alkalmazott folytatása lenne a danzig találkozásnak. — A császár szívélyes ölekezése azonban nem hátráltatja, hogy mindkét hatalom igyekszik hadesapatainak minél nagyobb tömegét a közös határon elhelyezni, az arra vezető vasutakat úgy megszorítva, hogy legrövidebb időben az ország belsejéből a határra dobtatók legyenek, sietnek a határerődítményeket védhető állapotba helyezni s az osztrák vezérkar főnöke is most tért vissza szemle-útjából, az erdélyi és gácsországi határerődítmények megtekintése után. — Károly román király fogadtatása Bécsben is igen szívélyes volt, hosszas értekezése Kálnoky gróf külügyminiszterrel és Kállay közös pénzügyminiszterrel arra enged következtetni, hogy a politikai helyzet volt a megbeszélés tárgya, noha a román király mint alkotmányos fejedelm kormányának hozzájárulása nélkül egyelőre nem becsatkozhatott kötelező ígéretekbe, amny meg is megtörténhetett, hogy az osztrák-magyar-német szövetezéshez való csatlakozás tervezetét megvihatte Romániába, a hol a kormányának dolga lesz felette határozni. — Ismerve azonban a román pártviszonyokat és az orosz pénznek ottani roppant befolyását, még igen kétséges Romániának csatlakozása a középeurpai hatalmakhoz, kétséges különben azért is, mert ez volna a legnagyobb csapás az orosz tervekhez néve, minél fogva az orosz kormány nem kimélenli rubeljeit, csakhogy oroszbarát kamarát teremtsen elő, mely Románia veszére visszautasítja a középeurpai szövetezést.

Varsóból híresztelték a lapok, hogy Gurkó tábornok a lengyelországi új orosz kormányzó páuszláv és lengyeldekítő bezzédei miatt kegyvesztett lett a czárnál, ezen híresztelés azonban valótlannak és taktikai fogásnak bizonyult be. — Az orosz kormány elrendelte, hogy ezentúl még nagyobb szigorral járjanak el az osztrák és porosz tartományokba való utelvelek kiadásánál, ezentúl mindenkinek hiteles

TÁRZA.

Prognostikon foeminis.

Sírni szenvedni csak ti tudtok,
 A gyöttrődés a tietek,
 Ti szegény nők, kik igaz nyugtot
 A földön még nem lertetek!

El-elnéztek, a mint előttem
 Egy-egy alaktok elvonul,
 Bár selyemmel s kincsest fűdötten —
 Én sajnálak mondhatlanul.

Még mosolytok s hó imádatok
 Sem ingathat a hitbe meg,
 Hogy boldogok itt ti nem vagytok
 S nem ér ezélt soha szívetek.

Mert zord a férfi egytől egyig,
 Zord, erős, önző és rideg,
 Kik harcot vágnak, azt kedvelik,
 S ezt gyöngédségték sínl meg.

Mert — s ez a sors bösz gondolata —
 E harcot föl kell vennetek;
 Hisz, ki köztük magát megadja,
 Az meg is halt előtetek.

S ti harcoltok, harcolnotok kell,
 S a győzelem mindig övék;
 Ti könnyel, daczczal s szerelemmel . . .
 Míg ök? . . . valónak is sötét.

Az ő fegyverök győzhetetlen,
 És mindvégig az is marad;
 Az ő fegyverök — a mi ellen
 Nincs vért — a gőg és akarat.

Gőg, akarat, önzés falánkság,
 Falánkság, mint a tigris,
 Kiknek kezök hogy vérbe mártásák
 Az kell s a többi semmiség.

Kik nem lónek élet sem ott, hol
 Nem marczangolnak szívekig,

S kik úgy adnak csak hajlamukból,
 Hol mindezt látják, érzik.

Másként ravasz, vad, léha szajkók,
 Játékra jók, de údvre nem,
 Kikkel boldogok sosem vagytok,
 Mert álmotok — a szerelem.

A szerelem! Ez álmotok s óh!
 Ez fátylok a léten át,
 Ez vezérel első s utolsó
 Léptéteken, s reményt ez át.

S ti halyogtok azzal egyre, mássa,
 Bolygátok itt az örök éjt,
 Melynek a sír csak folytatása,
 Keresve üdvöt, tiszta kéjt.

Keresitek s nem találjátok,
 Fáradtok érte hasztalan,
 Valami nagy és szörnyű átok
 Mindig az utatokban van.

Mert — s óh itt van az átok nyitja
 (Különbben áldás, isteni!)
 Nektek sincs semmi szent, mi tiltja
 A férfit lelkén sérteni.

Mert ti — bármily sok iskolán át —
 Nem tanuljátok meg soha,
 Hogy a férfinak ideálját
 Elűzi az, mi mostoha.

S ti mostohája vagytok nekik,
 Öket bármint szeretik;
 Egy szó elég, — bár félre értik —
 Hogy muljanak értékük.

S ezt többé nincs, mi orvosljai
 Tőle mind messzebb estek el,
 S szemetek bár a könyvet ontja,
 Szívetek újra vesztegel.

S kezditek aztán újra s újra,
 És gyötrődötök színetlenül;
 Ez sorsotok prognostikonja —
 S a férfi így istenesül. —

Benedek Aladár.

EGY MAGYAR HÖLGYHÖZ.

Sonett.

Megindító volt bús panaszszaavad
 Irigydél rüt nyelvvelésin,
 Kiknek öntelt szavú erénye: him.
 Takarván, hogy a fittolt is szabad.

Mert kebled égi hűségétől dagad,
 S szíved csak a szép s fennköltérv hevül.
 S a házi gondban színt' ott jársz elül,
 Míg léptiden csak dús áldás fakad:

Biz' ez elég, hogy irigylőd legyen.
 Ki föl nem éri szép fogalmidat,
 S erényid várához nem lel hidat.

De soh'sem is lel, bizvást hidd nekem,
 Nem vivja meg az a díszes magast.
 Kit vágya drók mélyiben maraszt.
 1883.
 Széplaki János Sándor.

Margit.

(Rajz.)

Oly fiatal, szép és kedves volt!
 Ártatlan szíve tele jóssággal.
 Mily boldog lehetett volna, ha nem
 Születik szegény leánynak.

Atyjának nem voltak birtokai, sem
 csillogó aranyai, hogy leányát gazdaggá,
 — ünnepezté tehetne volna.

Szegény hivatalkon volt, ki jövedel-
 ménék nagy részét egyetlen leánya ne-
 veltetésére áldozta.

Elfelelte, hogy a mai világban többre
 becsülnek néhány ezer forint hozományt
 minden műveltség nélkül.

És Margit? . . . az ártatlan leányka
 felett alig repült el a gyermekkor tündér-
 álma, — kis szíve megnyílt a szerelem
 szavára.

Szegényke nem tudta, hogy a mai
 világban egy vagyontalan leánynak tit-
 kolnia kell érzelmeit, mert előtte zárva
 a boldogság kapuj. . . . hisz ha nincs ez-

rekre menő hozománya, hogy számítson
 a szerető ifjú szívére! . . .

Hát még ha ez ifjunak gazdag és
 nagyravágyó anyja van!! . . .

— — — — —

Zöld lombsátor alatt, bársonyos pá-
 zsiton, virágos erdőben látta meg először.
 Erdei mulatságon voltak.

Margit ott állt egy félreeső vadgesz-
 tenyefa alatt fehér karjaival átfontva a fa
 törzsét, — szép fejét hátra hajva, el-
 merengett ott fenn a sűrű galyak közt
 itt-ott beragyogó kék égbolton . . . Tán
 álmaiban látott eszményképét kereste ott
 ifjú lelke! . . .

Léptek zajára rezzenett fel.
 Egy ifjú állt előtte, ki bámuló tekintet-
 után itélve a bájos gyermeket, leomló
 aranyhajával, a lombokon átszűrődő nap-
 fényvel valami erdei tündérnek képzelhette.

A leány kék szeméi találkoztak az ifjú
 lángoló tekintetével, felismerte benne
 a fényes felhőkön túl képzelt ideálját . . .
 arczát bíbor-pírllt öntötte el — — nehéz
 sóhajtás szállt fel kebléből.

E pillantás, e sóhaj egész életére ki-
 ható volt.

Itt ébredt fel az ártatlan leányszív-
 ben az első legtitább szerelem. —

— Szegényke mily igazán szeretett,
 s meg volt győződve, hogy oly igazán és
 önzetlenül viszonoszeretettik.

Hogyne? . . . hisz hányszor elmondá
 neki Jenő az édes szót, mikor holdfényes,
 csillagos nyári estéken ott ültek a nagy
 hársfa alatt, s még az enyhe alkonyi
 szellő illatoshársvirágokat sórt fűrté-
 kükre, — — — szemekbe olt ragyogott
 az első szerelem boldogságának igaz-
 gyöngye. . . .

— — — — —

Jenő anyja gögös, nagyravágyó nő volt.
 Minden büszkeségét egyetlen fia ké-
 pezte, s kedvenc szemje volt. Jenő
 gazdag és magasrangú család tagjává
 tenni, — házassága által.

Jól tudta mily erős befolyással bír fia
 határozatlan, gyenge jellemére és gyak-
 ran mondogatta neki:

„Szívesen áldoztam mindent nevel-
 tetésedre; mert bízom abban, hogy majd
 egy gazdag menyasszony hozománya helyre
 fogja hozni a hiányt, mit jogászággod
 vagonunkban ütött.

Ily körülmények között Jenő emli-
 teni sem merete a leány nevét, ki szere-
 tett, míg egy napon anyja megelőzte őt.
 Elmondá, hogy ideje volna házasa-
 ságra gondolnia, hisz már huszonkét éves
 és albróli állása van.

Jenő ingadozva, féltékeny vallotta
 meg Margit iránti szerelmét.

De szavaival be nem végezhetette, mert
 anyja örjöngőnek, megbabonázottnak ne-
 vezte őt, ki egy vagyontalan leánynak
 bilincselné le magát, — ha nem volna
 mellette gondos anyja, hogy ez oktan
 lépésében megakadályozza.

— — — — —

A kis Margit csak szűtte rozás ál-
 mait, építette fényes légvárát, s nem
 vette észre, hogy azok mily közel van-
 nak a szétfoszláshoz, — ezek az össze-
 omláshoz.

Elfogult, szerető kis szíve észre sem
 vette, hogy Jenő mindennap ritkábban
 jön, hogy olyankor is hideg és tartó-
 kodó, nyugtalan és siet távozni.

Az előbb gyakran összevett Mar-
 gittal a jövőről, most gondosan került
 minden szót, mely csak czélozni is lát-
 szott arra.

Az édes anyja észrevette e változást,
 és gyakran igyekezett vizsgálni gyermeke
 szívet, vajjon nem lehet-e Jenő képét
 kitörülni onnét?

De keserűen tapasztalta, hogy Mar-
 git mélyen érző szíve szerelme, életével
 forr egybe, — s hogy először — — — —
 — — — — — örökre szeret! — — — —

Egy napon Margitnak kerije jött.

csapláné szerelmes pillantásait, a többi asztalokhoz is jutott boros vendég. Egy-azert Mihóka Sándor oda szólította a kacsizás menyecskéit egy kocintás borra, mi a másik két férfinél Pap és Bérlin nem szült jó vért, mert amint a menyecske mosolygó arczal elfogadta a neki nyújtott poharat, ezek morogni kezdtek. Az asszony látva a kitörni készülő féltékenységet, bezárkózott szobájába. Kévs várta rá Mihóka Sándor ment ki az udvarra nyílt ajtón s öt követék Pap és Bérlin. Ezer utóbbiak a tanuk vallomása szerint néhány perc múlva visszatértek, de Mihóka nem volt sehol. Pap és Bérlin még több ízben tudakozódtak utána, de a mulató vendégek nem tudták róla felvilágosítást adni. Másnap reggel a mint megvirradt, Mihókát a csárdától néhány lépésre találták agyonverve. Feje a sző legteljesebb értelmében darabokra volt szétverte s mellette feküdt egy balta. Ennek a baltának azonban sem foka, sem éle nem illet a holttesten észlelt sebekbe, hanem Pap Pál kocisánál találtak egy baltát, melynek ugy foka, mint éle megfalt a vágásoknak s azonfelül vasa és nyele is meg volt mosva. Kiderítette továbbá a vizsgálat, hogy Pap kénténye és csizmájának szára is vérfoltos volt. Kérdőre vonatván, Bérlin együtt mindent tagadtak. Ezen terhelő bizonyítékok alapján azonban a kir. ügyész gyilkosság miatt ellen elnök vádat. A törvényszék mindkettőt a btk. 308. §. ütközött halált okozó súlyos testi sértés miatt 3 évi börtönrre ítélte: ezt az ítéletet a kir. tábla is jóváhagyta. A kuria azonban, hol ez ügyet ma Ocsyva bíró referálta, Bérlin Istvánt az ellene emelt vád alól felmentette, Pap Pált pedig szándékos emberölésben mondotta ki bűnösnek s tekintve a kegyelenséget, melyvel az végrehajtott, 10 évi fegyház büntetéssel sújtotta.

— **Betörések.** A héten ismét garzdálkodtak a betörők, egy látszik rendszeres forrásra, — mesterséggé válik városunkban a polgárok vagyonának elorzása. — A hét elején egy és ugyanazon éjjel három betörés követett el. A Ferenciek-utczában Fried szatocsüzetének kirakatát törték fel s az abban talált összes árukat elvitajították. A kár 40 frtra rug. Beljebb is hatoltak volna, de a szomszédos szobában alvók felzementek a neszre, mire a tettesek keroket oldottak s elinaltak. — A másik betörési eset a Deák-utca sarkán merült fel, — Szigrist kisdodvai tanító lakásába hatoltak a betörők; sikerült azonban ideje-korán elriasztani őket. — A harmadik eset a fűtészében történt, — Szemánnyi órász üzetelt törték fel; illetve az ablaktáblákat zúzták be s a kéznél levő 5-6 órárt emelték el. E legutóbbi eset „különösen“ foglalkoztatta a rendőrséget. — A betörők, állítólag, gyűlést tartanak a héten valamelyik balokörnyéki bordélyház patkányzugában és kikijájk szerény kis társaságuk a budapesti betörő-banda — „fiókok-egylet“ évé, a rendőrségre pedig „üdvözlő“ átiratot intéznek. — No még ílyet sem értünk!

— **A községek vadászati jogának** az 1883. XX. törvénycikk 3-ik §-ában foglalt rendelkezések értelmében bérbeadásánál követendő eljárásra nézve, a belügyminiszter egy előfordult eset alkalmából kimondta, hogy a hol a bérbeadó vadászterület nem kizárólagosan a községek, mint erkölcsi testületnek tulajdona, hanem abba magántulajdon képező testületek is beletartoznak, az ilyen vadászterületek bérbeadását a községi képviselőtestület egyoldalulag, t. i. a vadászterület tulajdoni joggal bírók mellőzésével nem intézkedhetik, — hanem a bérbeadás iránt mindenkor a társbírtokosokkal előzetesen megállapodásra kell jutni s ezen megállapodásnak képest kell intézkedni.

— **Szintársulatunk.** Arady Gerő jövedébeli szinagzatoktól társulataival ez idő szerint Nagy-Kanisán tart előadásokat. Városunkba e hó vége felé érkezik s előadásait — október 1-én kezdi meg.

— **Részeg hegygásztor.** Éppen mint No e apánk „nem ismervén a bor erejét“ annyira benyalkalt mult vasárnap a bálicsban egy hegygásztor, hogy felnapon át ott fetrengtet teljes önkívüli állapotban az ut hosszában. Hallomásunk szerint el is lopták a fegyverét. — Mondhatjuk „jeles“ örökre van bizva a szőlősgazdák vagyona!

— **Öngyilkos szép asszony.** Nagy feltűnést keltett szerdán délelőtt Stefanics m. kir. járásbírósi irnok ifjú és szép nejenek halálhíre, ki még az nap is künn sétált a fűtözán. A szép asszony egy ízben már odavetette magát az öngyilkos halál jég karjai közé, de ez megszánta és visszaadta az életnek; most azonban látva, hogy teljesen megunta az élők közt a sors gyötrelmeit viselni: eltemette. A szerencsétlen öngyilkos pisztolyal vetett véget örömtelen életének. Tetének okáról hallgatunk.

— **Mire jó a szoltár!** Érdekes eset beszéltek el nekünk a napokban, melyben az a legérdekesebb, hogy valóságilag megtörtént. Egy baranyamegyei község jégjűző, meg egy refr. rektor magán ügyeikben Budapestre utaztak éppen akkoriban, midőn ott a zsidóellenes zavargások jávában folytak. Az utcazi botrány elől egy koresmába húzódtak a jó falusiak s aztán szép csendesen szötek. Időközben felkelve ülőhelyükről, a terem falán függő képeket szemlélgették, ezalatt valaki ki-döntötte sörüket a poharat felborítván, a mit észrevéve a rekrum, elkezdett ebbatézni, de biz fölülkerekedtek a szomszédos szobában ülő krackellerek s kegyetlenül lezsírdzták a jámbor refr. rektor s mármár kenyértörésre került a sor, midőn a rektor erősen argumentált, hogy ő nem zsidó, do meg még a szép apja sem volt zsidó. A krackellerek nem hittek a szép szónak, mindaddig, míg nem kénytelen volt a rektor — szoltárokat énekelni. A szoltár megtette a hatást, szent lön a béke, sőt a pohárkocczintás sem maradt el, mindazonáltal, hogy sörös pohárral nem szokás kocczintani.

— **A pécsi kereskedelmi és ipartársulat** által a pécsi kir. főelőtanodában létesített iparostanfolyamba való beiratások szeptember hó 8-án a délelőtti órákban eszközöltettek a főelőtanodai igazgatóság által. A tanfolyam első osztályába felvételtnek mindazon iparostanok, kik hat elemi osztályt, polgári iskolát, vagy valamelyik közneptanodai osztályt látogattak. — Az idén megnyitott második osztályba azon iparostanokok vétettek fel, kik tavaly az első osztályt sikeresen elvégezték. — **A társulat elnöksége.**

— **Haldózás.** — **Mutschenbacher** Viktor helybeli jogakadémiai tanár nejét szül: Turcsányi Irént fájdalmas vesztéséggérte. — Augustus hó 26-án hunyt el édes atyja Turcsányi Turcsányi Gyula 1848/9. honvéd főhadnagy, magyar író és a „Katholikus család“ felelős szerkesztője élte 52-ik évében. — Temetésén jelen voltak a budapesti, budai és ó-budai honvédegyletek tagjai, az országos honvédménház tagjai s ezeken kívül számos íróvárosa s a nemzeti színház tagjai. — Nyugodjék békén!

— **A „szigetvári olvasó-egylet“** f. évi szeptember hó 6-án hős Zrinyi Miklós estelenek 317-ik évfordulója alkalmából saját helyiségében a kert fényes kivilágítása mellett, táncczal egybekötött kerti ünnepélyt rendez. — A tiszta jövedelem az egylet könyvtára gyarapítására fordítván, e célra felízetések is közönettel vétettek.

— **Kossuth Lajos nagy hazánkfia** névűnpepét a vörösmartai polgári olvasó-kör díszesen megünnepelte. — A kör lobogója alatt kivonultak annak tagjai a kies csatári völgybe megtartva ott az estélyt dal és kedélyes népies társalgás s felköszöntések közt. — Az ünnepély lelkesedett hangulatban szepen folyt le s csak virradtakor ért befejezésre.

— **A harkányi fürdőből.** — Augustus hó 30-ig voltak rendes fürdő-vendégek 1608-an. — Rövidebb ideig tartózkodók és átutazók 3715-en.

— **Személyi csendélet.** Mult hó 26-án Szemelyi községnek nyugalmát véres verekedéssel összekötött tüzeset zavarta meg. — Nem zsidó-ellenes tüntetés! — Éjjeli 1/2 11 órájtában egy szalmakazal gyuladt ki, hevenyében ott termett a község minden munkabíró embere. Számsosan éppen a koresma asztalától mentek oda, kik közül két szürös atyafi ahelyett, hogy oltott volna, verekedésre fogta a dolgot s lett ékeleten viaskodás, fejek beverése stb. stb. A tettesek befogattak s ma már hüselnek.

— **A látszat csal.** Schelly Jakab, Tolna város, becsületességéről és erélyességéről ösmert igen vagyonosnak tartott bírāja Szent-István napján agyonlőtte magát. Az öngyilkosság az egész városban nagy szenzációt keltett. Mint értesülünk: a városi pénztárban mutatkozó nagymérvű hiány, s a saját céljaira felhasználá idegen pénzekről való be nem számolhatás, — vitte e szomorú lépésre.

— **Visszatünetesítet** adomány. Följegyezni méltó eset történt a Bajához szomszéd Szt-István községben. Ott ugyanis negyedik oskolát akarnak állítani s támogatás végett többek közt Haynald Lajos kalocsai érszékhez fordultak. Ő ementíjára hajlandónak is nyilatkozott 800 frttal járulni az iskola létesítéséhez, azonban oly kikötéssel, hogy, ha az iskola megszűnné valaha r. kath. jellegű lenni, a község tartozik a 800 frtot k a m a t o k k a m a t j á v a l visszafizeteni. Az ajánlat a község képviselő-testülete elé került s az igen bölcsen kimondta, hogy az érsek ur adományát nem fogadja el.

— **Humor.** Egy kolumbói lapnak nemrég be kellett szüntetnie megjelenését, mert szerkesztője eltűnt. Az eltűnés okát a lap e „kíméletes“ formában adta olvasóinak tudtára: „Szerkesztőnket legutolszor egy fa alatt látták állni, a hol több ember egy kötelet húzogált!“ — Miss Gvates — írja egy amerikai lap — kétségkívül a legerényesebb hölgy Minnesota államban. Már hat völégénye volt, de egyik sem karolhatta át. Vajjon miért! Miss Gvates 324 fontot nyom. — Egy halotti jelentés: Szomorúan jelentem rokonaimnak és ismerőseimnek, hogy Pál fiam elhunyt. Nyugodjanak békével hamvai, melyek oly nagy reményekre jogosítottak.

— **Távirati meglepetés.** Egy New-Yorkba utazó philadelphiai neje mindenféle beavarsálásokkal bizott meg. Mikor a férj elutazott eszébe jutott a nőnek, hogy elfelejtette beírni a megvásárolt tárgyak közt férje jegyzőkönyvébe azt a karácsonyi transparentet, a mit az iskolának ígért. Erről beszélt férjével, csakhogy nem tudtak megállapodni, mily nagy legyen az és mily biblia-mondat legyen rajta. — Most ez eszébe jutott és hamarosan megtávirta férjének. Hogy a távirat drága ne legyen csakis a bibliai jelgét és transparent hosszát, szélességét írta meg. Kapott tehát a férj ilyen táviratot: „Kisdedünk született! Három láb hosszú, másfél láb széles.“ A derék philadelphiai majd kövé meredt, a mint ezt olvasta, minthogy egyfelől az egész dologban ártatlannak érezte magát, másfelől pedig igazán meglepte az újszülött nagysága. No de gondolta magában az emberbaráti szeretet világharórában (Philadelphia) minden megtörténhetik s megriadva azonnal hazatutazott.

— **Furcsa epizód játszódtott le** egy a minap Berlinben megtartott négyülésen. Egy nagy sörház nyári helyiségében voltak öszegyülve a résztvevők, akik feleségeikkel és leányokkal együtt jelentek meg. Az ünnepi szónoklatot egy még nőtelen városi képviselő tartotta, aki beszéde egyik legpatetikusabb helyén így kiáltott fel: „Rendkívül sokat, ó rendkívül

sokat köszönhetünk mi nemes hölgyeinknek, akik ezünlkelésében annyira támogatnak bennünket! Ó mint hálálhatjuk ezt meg Németország leányainak? „Vegyük el őket!“ szólalt meg e percében a hallgatóság körből egy mély basszus hang. Persze óriási derültésg keletkezett és a hatásnak — vége volt.

— **Melléklet.** Lapunk mai számához mellékelve veszik t. olvasóink P é c s szab. kir. város felső polgári leánytanodájának részletes programját. Ajánljuk a közönség különös figyelmébe!

— **Kütitetés:** Az I. nemzetközi gyógy-szereseti kiállítás jury-jé. Bécsben a kron-dorzi savanyuk Stefania kronaherzegznő fürrest az arany éremmel tüntették ki, miben ezen előrangú kedvelt savanyuviz kitűnő voltának új tanuságát találjuk.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig szenvedtem nehéz légzés és mell-vértódlásban egész az elviselhetetlenségig. Dacára a nekem nyujtott minden segélynek, dacára minden kidogdolható megszerezhető u. n. házi szereknek, melyeket használtam; dacára a sok híresített gyógyszernek, melyekkel nagy bajomban s kétségbeeszt állapotomban, azon neményben, hogy talán elvégre, ha csak némi javulást is eszközöndek, szintén kísérleteket tettem: az én állapotom nem csak, hogy makacsul megmaradt, de szemléletet rosszabbra fordult, úgy annyira, hogy ismerőseim már a közel jövőben a legrosszabb fordulat biztos bekövetkeztétől tartottak; magam is végre nagyon jól tudtam, hogyan fog ez végződni s csendes magadással belenyugodtam sorsomba. Ekor értesültem az ön labdacairól, melyek iránt, ép úgy mint a korábbi szerek iránt, könnyen megfogható bizalmatlansággal viseltem, mind s mellet mégis börtököttem egy kísérletet tanni s a gyógyszerárból megrendeltem egy dobozzal. Ennek már több mint másfél éve s ez idő alatt: az ön labdacái nekem a kézelhető legjobb szolgálatot tették; mintán azokat hosszabb ideig rendszeresen használtam, fájalmaintól már annyira megszabadultam, hogy a labdacok használatát egyedire abbahagytt elhatároztam. De rövid szemlélet után az én, ismét jelentkező fájdalmaim, a labdacok újabb használatára serkentettek s most, midőn esélyk adogokban, de rendszeresen azokat, hála legyen Istennek! olyannyira egészséges s jó erőben vagyok, hogy majdnem úgy érzem magam, mint előttem a legjobb s leg-egészségesebb éveimben; még több óráig tartó nehéz testi munkára is képes vagyok a nélkül, hogy légszési nehézségek bántanának. Ezért arra indítatva érzem magamat, hogy örömetesen tapasztalataimat ezennel Brand Richard ural kö-zöljem, megjegyezve, hogy a tisztelt ur engem sem egyenesen, sem közvetve nem kért fel arra, hogy labdacairól bizonyítványt állítsak ki, hanem csakis egyszerűen emberi kötelességemnek tartom, minden szenvedő felehartósnak melegen ajánlani e kitűnő gyógyszert. Tisztelettel. Önnek hálaire kötelezettje H. . . J. . . szobrász. (Brand Richard gyógyszerész urnak Zürichben.)
A svájci labdacok dobozának ára a gyógyszerárakban 80 kr.

— **Ehhez nem kell magyarázat!**
„E... 1883. június 15. Nyolcz évig

órákor a szemle helyszínén volt az egyesület titkára; ki az érkezéskor versenyzőket fogadta és a behajtott szarvasmarhákra a szükséges jegyzéket fölvette. Eközben érkeztek a bíráló bizottság tagjai is, valamint az egyesületnek sok tagja és mintegy 9 órákor nagyságos Nádosy Kálmán ur, mint az egyesület fíradhatlan alelnöke beláthatlan néptömeg jelenlétében az ünnepélyt megnyitá.

Megnyitó beszéde elején fölemlíté, hogy az egyesület elnöke, méltóságos Perczel Miklós ur, Baranyamegye és Pécs sz. kir. város főispánja betegsége által akadályoztatott a szemle megnyitásában; a megye első tisztviselőjét, a közszeretben részesült alispánt, nagyságos Jeszenszky Ferencz urat, kir. tanácsost és egyesületi igazgató választmányi tagot elodázhatalan munkája tartja az ünnepélytől távol. Legmélyebb köszönetének ad kifejezést a nm. földművelési miniszter ur Széchenyi Pál gróf iránt, aki nagylelkű 200 forintnyi adományozása által lehetővé tette, hogy a kiosztásra szánt jutalomtárgyak ily nagy számmal voltak bevásárolhatók. Hálás elismeréssel emlékezik meg a pécsvári alapítványi uradalom főtitkjéről, nagyságos Tost Gyula urról, aki az uradalmi vásártért készségesen bocsátá az egyesület rendelkezésére és azonkívül a lombátorhoz székelt zöld fát díjlatlanul volt szives utalványozni.

Elismeréssel adózik Vaiszló nagyközség közönségének, akik vendégszerető készségükkel iparkodtak az egyesület célját megvalósítani. Köszönetét fejezi ki a két járás jelenlévő szolgabírának tett intézkedéseikért valamint a számosan megjelent versenyzőknek is.

Végre kéri a bíráló bizottságot, hogy terhes munkáját megkezdeni sziveskedjék.

A bíráló bizottság mintegy három órai munka után bevégzé feladatát. Ekkor a jutalomtárgyak mellett levő zöld lombátorhoz tolongott a több ezerre menő sokaság és Moré Nándor ur, mint a bíráló bizottság elnöke beszámolt a bizottság működéséről. A szemle hajtott szarvasmarhák száma 338 darab. Örverdes eseményeknek tartja bizottsági elnök ur, hogy a szemlékeni részvét évenként növekedik, miáltal azon édes jelenség szemlélhető, hogy földműves népünk mindinkább kezdi belátni az egyesület céljának helyességét és iparkodik a szarvasmarha-tenyésztésnek a földművelésre való befolyását fölfogni.

Hálával emlékezik meg az egyesületnek fíradhatlan és áldozatkész alelnökéről, aki az egyesület által kiosztandó díjakat egy saját költségén vásárolt 30 frtos rostával szaporította.

Sok ily lelkes tagot óhajt az egyesületnek. Eljén!

Bezárólag nagyságos Nádosy Kálmán ur buzditólag figyelmezteti a résztvevő közönséget a szebb marhafajoknak megszerzésére és egyesületi titkár megbízta a jutalom tárgyak kiosztásával. Lelkes éljenzések követték az alelnök buzditó szavait és örömsugárzó arccal vették át tulajdonosaik a nyert jutalmakat.

Ezek után az előre hirdetett program szerinti fölolvásás következett a helybeli községi néptanoda helyiségében. Bár az idő már délfele haladt, azért a földműves nép méhrájként öszlött az iskola felé, a hol Liebbald Béni ur, a nm. miniszteriumtól kinevezett gazdasági vándortanító, tartotta a gyümölcsfa-tenyésztésről szóló lelkes előadását. A résztvevők csekély száma fért a tágas terembe, a többi az udvaron hallgatta, figyelemmel a népszerű fölolvásást. Adja az ég, hogy az így elvetett nemes magból hatalmas fák növekedjenek.

Kelt Vaiszlón, 1883. évi augusztus hó 26-án.

Vörös Mihály, Moré Nándor, egyesületi titkár és bíráló-bizottsági elnök, bizottsági jegyző.

Dijazottak. A. Tenyészbikák: 1. díj egy rosta, Szt.-Gál község. 2. „ egy fölserelt szekér, Csonka-Mindszent község. 3. díj egy kapáló eke, Besenye község. 4. „ 14 drb. g. eszköz, Szt.-Dienes község.

O k m á n y. 1. Kovácsits testvérek, Pécsről. 2. Farkas Sándor, Lajostanya.

B. Bikaorjúk: 1. díj vasborona, Kertner Károly, Harkány. 2. díj 10 db. g. eszköz, Vida István, Sósvertike.

O k m á n y. Kovácsits testvérek, Pécs.

C. Űszökök: 1. díj Szilágyi Dávid, Hidvég, egy drb. rosta. 2. díj Horváth János, Lajostanya, egy drb. föltogető eke. 3. díj Vasadáni József, Kákits, egy pár vastengely. 4. díj Varga István, Sellye, 7 drb. g. eszköz. 5. díj Botos József, Ivány, 1 rézbogrács.

O k m á n y. Unger Ede, Vaiszló. Hodos János, Ivány.

D. Tehének: 1. díj Ivelics András, Vaiszló, kukoricamorzsoló.

Kiadta K o s z é r kir. tszéki jegyző.

250. (1—1)

2. díj Csordás József, Hidvég, magtisztító. 3. díj Csánk István, Gilvánfa, egy rosta. 4. díj Tóth Samu, Vaiszló, 14 drb. gazd. eszköz. 5. díj Szűcs Ezékiel, Vaiszló, 10 drb. gazd. eszköz. 6. díj Sáfárn Péter, Kákics, 8 drb. gazd. eszköz. Külön díj Nádosy Kálmán urnak kegy-adománya 1 drb. rosta. Kakkas István, Kis-Peterd.

O k m á n y. Kovácsits testvérek, Pécs. Farkas Sándor, Lajostanya. Sidlauer József, Ivány.

E. Tinók: 1. díj Czina Péter, Hegyszentmárton, szecskaavágó. 2. díj Erős József, Málcsm, egy taligás eke. 3. díj Ozdy József, Egerszeg, egy pár vastengely.

Gabona-árjegyzék. Pécs. sz. kir. városában 1883. évi augusztus hó 26-án tartott heti vásárról.

Buzza	jó	10 ft —
	középszerű	9 „ 40
	legálábbvaló	8 „ 50
	jó	7 „ 50
Kétszeres	középszerű	7 „ —
	legálábbvaló	7 „ —
	jó	7 frt 20
Rozs	középszerű	7 „ —
	legálábbvaló	7 „ —
	jó	7 „ —
Árpa	középszerű	6 „ 80
	legálábbvaló	6 „ —
	jó	6 „ 30
Zab	középszerű	6 „ —
	legálábbvaló	6 „ —
	jó	7 „ 20
Kukoricza	középszerű	6 „ 80
	legálábbvaló	6 „ —
Széna	jó	3 „ —
Szalma	jó	1 „ 20

N y i l t - t é r . *)

A jövő tanévre kisebb tanulók (8—12 éves) lakás-, élelem-, mosás-, szóval: teljes ellátásra kerestetnek. A körülmények és feltételek legelőnyösebben levél útján tudhatók meg. Cím: „V. F.“ Pécs, János-utca 8. szám.

A helybeli nyilvános 3 osztályú kereskedelmi közép-tanodában a beiratások f. hó 30-án és a következő napokon d. e. 9—12 óráig eszközölhetnek. A pécsi kereskedelmi s ipartársulat által.

kereskedő tanoncok részére létesített külön tantolyamba való beiratások szeptember hó 1-étől naponta d. e. 9—12 és d. u. 2—4 óráig tartanak meg. 246 sz. (3—2)

Közelebbi értesítést az intézet új helyiségében Mária-utca 8. sz. a. nyerhetni.

Az igazgatóság. *) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

NAGY FERENCZ lapkiadójának. Haksch Emil, Kis József felelős szerkesztő. szerkesztőtárs.

Hirdetések: 12782 sz. 1883 sz.

Arverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Weisz János végrehajtónak Duka János végrehajtott szervenett elleni 55 frt tőke, 13 frt 50 kr. per, 8 frt 50 végrehajtási folyamodási és 10 frt 55 kr. árverés-folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a. turonyi 174, sz. tj. kvbe foglalt I. a. 1239. hrsz. fekvőség 93 frt 32 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Turony községében a községi házban 1883. évi október hó 4. napjának d. u. 3 órájában megtartandó nyilvános árverés szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel az ingatlan mint kikiáltási, mint becsár 10% -át, vagyis 9 frt 33 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 8 nap, a második részt 1 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 2 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1883. évi augusztus hó 30 ik napján tartott üléséből.

Kiadta Brodszky Béla kir. törvényszéki jegyző.

247. (1—1)

LEJÓBB SZIVARKA-PAPIR LE HOUBLON FRANCZIA GYÁRTMÁNY. UTANZÁSTÓL ÓVATIK MINDENKI!!! Ezen szivarpapír csak akkor valódi, ha minden levél LE HOUBLON bélyeget tartalmaz, és minden karten az alanti védjegy és szignatúrával van ellátva.

OAWLEY & HENRY, allainje Fabrikant, PARIS

GUTJAHR & MÜLLER BUDAPESTEN a Margithid közelében

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár ajánlják gyártmányukat: TRIEURÖK váltható hengerezőkkel, gazdaságok és malmok részére. Szelelő rosták és üszög-rosták különféle minőségben. Járgány cséplő-gépek állók és mozgók; kukoricamorzsolók és szecskaavágók; Örtő malmok szijhajításra, legújabb szerkezet szerint. Gabnatisztító, Tavares, borsajátók stb., továbbá minden lyukasított és átmesztett lemez cséplőgépeknek és minden más műszaki célokra. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Kiadta K o s z é r kir. tszéki jegyző.

250. (1—1)

7490 sz. 1883 sz.

Arverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kohn Bernát bissei lakos végrehajtónak özv. Szarkandi Józsefnek és társai végrehajtott szervenett elleni 67 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Turony községben fekvő, a turonyi 24. sz. tj. kvben fekvő I. alatti 2/3 telek és 16. számú egész ház belsőséggel 1145 frt becsáron egy az ugyanott fekvő f. alatti 1325. hrsz. szőlőre az árverést 624 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 30-ik napján d. e. 10 órákor Turony községében a község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 114 frt 50 krt, 62 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881.LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1883. évi július hó 28-ik napján tartott üléséből.

Kiadta Brodszky Béla kir. törvényszéki jegyző.

249. (1—1)

Arverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Kovács Alajos végrehajtónak Bunevics János végrehajtott szervenett elleni 51 frt tőke ennek 1883. évi május hó 1. napjától számítandó 6% kamatai 16 frt per, 8 frt végrehajtási folyamodási és 10 frt 15 kr. árverés-folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a. monostori 553. sz. tj. kvbe foglalt 211. hrsz. 207. sz. ház és udvar 400 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Monostor községében a községi bírói lakban 1883. évi október hó 24. napjának délutáni 3 órájában megtartandó nyilvános árverés szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel az ingatlan m. kikültási mint becsár 10% -át, vagyis 40 frt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap, a második részt 2 hónap s a harmadik részt a bánatpénz betudásával 4 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telexkönyvi hatóságnak 1883. évi augusztus hó 30 ik napján tartott üléséből.

Kiadta Brodszky Béla kir. törvényszéki jegyző.

247. (1—1)

Salvator elsőrangú vasmentes savanyúvíz, lithium és bornátriumban gazdag forrás, orvosi tekintélyek által a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainak rendelve; — kiváló szer a köszvény, hólyag és vese bajok ál. Borral használva igen kellemes itató-itál. 129. (20—18) Kapható ásványvíz-kereskedésekben s legtöbb gyógyszerárban. Salvator-forrás igazgatóság Eperjesen. Budapestten főraktár EDESKUTY L. urnál.

Malom eladás vagy berbeadás. A pécsi meszesi határban fekvő 2 pár kőre járó vizi-patakmalom szabad kézből eladó, vagy pedig 1884. évi január hó 1-től három évre berbeadó. Értekezhetni dr. Troll József vagy Heigl Gusztávval Siklóson. 252. (3—1)

Mária-celli gyomor-cseppek jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmá ellen, és fölülmulthatatlan az étvágyhiány, gyomor-nyeregesség, rosszabb lehelet, szelek, savanyu felbűfögés, köhlik, gyomorhurut, gyomorégés, húgyóképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, udvar és hanyas, fofajás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörcs, székzornulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gázista lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen. Egy üveges ára használt utasítással együtt 35 krt. Kapható: Pécsen Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek áránál. Valamint az osztrák magyar birodalom minden nagyobb győgyosztályában és kereskedésében. Központi szállítási raktár nagyban és kicsinyben. BRADI KÁROLY, sz. n. a. g. a. g. a. h. o. z. c. emelt gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban 184. (0—9)

Ph. Mayfarth és társa gazdasági gépek gyárosai Frankfurt a. M., Paris, Insterburg és Bécsben raktárban tartanak és azonnal szállítanak Bécsből Konkoly-választó-gépeket, trieuröket minden nagyságban, Backer-féle tisztító-malmokat (rostákat) mozgó fenekes s itával és mozgató keverővel, Kukoricza-morzsolókat kézi- és gőz-erőre, Sorvető-gépeket merítőkerékkel vagy kalán-systemmel, Répavágókat kerék vagy daraboskákra metszésre, 251. (8—1) Szezska-takarmányvágó-gépeket 22 nagyságban. Rajzok és magyarázatok kívánatra ingyen és bérmentve. Jeles ügynökök kívánatosak. Árútsóknak jelen tényen engedmény. PH. MAYFART & Co., WIEN, II., Praterstrasse 78.

KRONDORFI Savanyu-Kút STEFANIA Koronaherczagnő forrás. Trieszt 1882 arany érem. Kút vállalat Kahl és társa Krondorfban Carlsbad mellett. Főraktár Pécsen: Frankfurter Alberti urnál. 143. (15—15)

GUTJAHR & MÜLLER BUDAPESTEN a Margithid közelében Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár ajánlják gyártmányukat: TRIEURÖK váltható hengerezőkkel, gazdaságok és malmok részére. Szelelő rosták és üszög-rosták különféle minőségben. Járgány cséplő-gépek állók és mozgók; kukoricamorzsolók és szecskaavágók; Örtő malmok szijhajításra, legújabb szerkezet szerint. Gabnatisztító, Tavares, borsajátók stb., továbbá minden lyukasított és átmesztett lemez cséplőgépeknek és minden más műszaki célokra. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. 245. (25—2)